

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy, soudkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudce JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **L. D. V.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 2. 2020, č. j. MV-23469-4/SO-2020, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 12. 1. 2021, č. j. 57 A 50/2020-63, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobci **se ukládá** zaplatit soudní poplatek ve výši **1.000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a návrh na přiznání odkladného účinku

[1] Žalobce (stěžovatel) napadá blanketní (neodůvodněnou) kasační stížností v záhlaví označený rozsudek, kterým Krajský soud v Plzni zamítl jeho žalobu.

[2] Stěžovatel se v řízení u krajského soudu domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 1. 11. 2019, č. j. OAM-6871-18/PP-2019. Tímto rozhodnutím správní orgán prvního stupně zamítl žádost stěžovatele o vydání povolení k přechodnému pobytu podle § 87e odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění účinném do 30. 7. 2019, neboť k žádosti nepředložil doklad prokazující, že je rodinným příslušníkem občana Evropské unie, a zároveň stěžovateli stanovil lhůtu k vycestování z území.

[3] Současně s kasační stížností stěžovatel podal návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu týkající se podmínek pro přiznání odkladného účinku a uvedl, že na území České republiky žije již velmi dlouhou dobu a má zde vytvořeny hluboké sociální, ekonomické, a především rodinné vazby.

[4] Stěžovatel je otcem nezletilého syna (nar. X), a nevlastním otcem dcery (nar. X), která je občankou České republiky, přičemž obě děti vychovává společně se svou manželkou. Obě nezletilé děti jsou na svém otci existenčně závislé, o obě děti se otec stará, náležitě je vychovává a zabezpečuje. Starší nezletilé dítě, dcera, v současné době studuje na střední škole a je nadále závislé na péči, výživě a bezprostřední přítomnosti svého otce. Vzhledem k jejímu studiu nelze předpokládat, že by se v blízké době byla schopna zcela osamostatnit, což ostatně ani nemá v plánu, jelikož jejím plánem je úspěšně dokončit studium. Z těchto důvodů bude i v budoucnu třeba na tuto jeho dceru hledět jako na zletilé nezaopatřené dítě. Dále stěžovatel uvádí, že není možné, aby děti zůstaly pouze v péči matky, jelikož jsou na otce velmi fixovány a nebylo by v nejlepším zájmu žádného z dětí, aby byly dlouhodobě odtrženy od svého otce, přičemž účastník řízení má za to, že hrozba dlouhodobého odloučení od rodiny s ohledem na současný vývoj pandemie koronaviru i restriktivních opatření na zastupitelských úřadech je v případě jeho nuceného vycestování z území České republiky v danou chvíli zcela zřejmá. Stěžovatel se z důvodu nezákonných postupů správního orgánu ocitl v situaci, kdy mu hrozí odcestování ze země, kde má celou svou rodinu, majetek a veškeré zázemí. Českou republiku považuje za svůj domov. Nepřiznání odkladného účinku by v této fázi znamenalo fatální zásah do soukromého a rodinného života nejen stěžovatele, ale zejména jeho nezletilých dětí. Nepřiznáním odkladného účinku by pak byly tyto vazby, byť dočasně, přetrhány, což v žádném případě není možné považovat za přiměřené.

[5] Žalovaná se k návrhu na přiznání odkladného účinku se nevyjádřila.

II. Posouzení návrhu Nejvyšším správním soudem

[6] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“) nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej ale může na návrh stěžovatele přiznat a užije přitom přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s., který stanoví podmínky pro přiznání odkladného účinku žaloby.

[7] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud může přiznat žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[8] Odkladný účinek kasační stížnosti představuje zcela výjimečný institut, kterým se mění účinky pravomocného rozhodnutí, a měl by být využíván pouze v situacích, kde výkon rozhodnutí nebo jeho jiné následky mohou působit značné obtíže. Kasační stížnost jako mimořádný opravný prostředek směřuje proti již pravomocnému rozhodnutí, a do doby rozhodnutí o kasační stížnosti je proto třeba na rozhodnutí krajského (městského)

soudu pohlížet jako na správné. Pouze v případě naplnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je možno tuto zásadu narušit.

[9] Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je podmíněna kumulativním naplněním dvou podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[10] Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na konkrétní situaci stěžovatele. Stěžovatel musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, její intenzitu a z jakých konkrétních okolností vznik této újmy vyvozuje. Stěžovatelem uvedená tvrzení musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského (městského) soudu (resp. s napadeným správním rozhodnutím) obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma přitom musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní. Na podporu svých tvrzení proto musí stěžovatel navrhnout dostatečně přesvědčivé důkazy (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32).

[11] Nejvyšší správní soud si je vědom své dřívější judikatury, včetně usnesení ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011-100, na něž stěžovatel odkázal v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Rozhodovací praxi týkající se návrhů na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v cizinecké nebo azylové agendě sjednotil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019-38. V citovaném rozhodnutí soud mimo jiné konstatoval, že není možné automaticky přiznávat odkladný účinek kasační stížnosti každého cizince, kterému hrozí vycestování z České republiky, nýbrž je potřeba, aby k této skutečnosti přistoupily další významné individuální okolnosti, které cizinec v návrhu popíše a případně doloží.

[12] Nejvyšší správní soud v posuzované věci nepovažuje podmínky pro přiznání odkladného účinku za splněné. Předně je třeba poukázat na to, že návrh stěžovatele obsahuje obecná tvrzení, která stěžovatel dostatečně nekonkretizoval a nedoložil. Stěžovatel uvedl, že obě nezletilé děti jsou na něm existenčně závislé, o obě děti se jako otec stará, náležitě je vychovává a zabezpečuje. Z rozsudku krajského soudu (bod 41 rozsudku) přitom vyplývá, že stěžovatel není oprávněn na území vykonávat výdělečnou činnost, tudíž dopadem soudního řízení ve věci přezkumu napadeného rozhodnutí žalované ani nemůže být tvrzená negativní změna v plnění vyživovací povinnosti vůči dětem a manželce. Poslední rok před vydáním rozhodnutí žalované v této věci stěžovatel pobýval na území bez povolení k pobytu a bylo s ním vedeno řízení o správním vyhoštění. Stěžovatel přitom spolu s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nijak neupřesnil, jakým způsobem aktuálně finančně zabezpečuje rodinu. Tyto okolnosti jsou zásadní pro splnění povinnosti tvrzení a důkazní ve vztahu k přiznání odkladného účinku.

[13] Od stěžovatele, který žádá o přiznání odkladného účinku, se především očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného

rozhodnutí krajského soudu vznikne nepoměrně větší újma než jiným osobám, vysvětlení, v čem tato újma spočívá, a uvedení jejího rozsahu. Nejvyšší správní soud není povolán k tomu, aby za stěžovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti proto musí být dostatečně individualizovaná (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011-74).

[14] Se stěžovatelem lze souhlasit v tom, že v případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti může vyvstat jeho povinnost opustit území České republiky. Kasační soud by však mohl návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyhovět, pokud by k tomuto hrozícímu následku přistoupily další významné okolnosti na straně stěžovatele. Takovou okolností není sama o sobě ani skutečnost, že v České republice pobývají i nezletilé děti cizince, pokud stěžovatel své rodinné a majetkové poměry dostatečně neobjasní. V jeho případě tak nelze konstatovat přímý dopad rozhodnutí do soukromého a rodinného života, čímž se věc také odlišuje od stěžovatelem citovaného usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 73/2011-100.

[15] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že výrok o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

III. Závěr a náklady řízení

[16] Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud stěžovateli nevyhověl a kasační stížnosti nepřiznal odkladný účinek podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s.

[17] Vzhledem k tomu, že podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá dle položky 20 sazebníku poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, poplatkové povinnosti a stěžovatel nespadá mezi osoby osvobozené od povinnosti soudní poplatek hradit, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení. Soudní poplatek ve výši 1 000 Kč je možno uhradit v kolcích vylepením na vyznačeném místě v příloze tohoto usnesení (po připojení svého podpisu jej stěžovatel zašle zpět Nejvyššímu správnímu soudu), případně v hotovosti na pokladně soudu anebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703-46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno, závazný variabilní symbol pro identifikaci platby: 1010501821.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. března 2021

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu